

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ביצה-אין צדין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בכור שנפל לבור, רבי יהודה אומר: ירד מומחה ויראה אם יש בו מום - יעלה וישחוט, ואם לאו - לא ישחוט.	[רבי יהודה]										♦	■
כל שאין מומו ניכר מבעוד יום - אין זה מן המוכן.	רבי שמעון:										♦	■
במאי קא מפלגי?											^	◊
אי נימא ברואין מומין קמפלגי											!	
רואין מומין ביום טוב	דרבי יהודה סבר:										♦	!
אין רואין מומין ביום טוב	ורבי שמעון סבר:										♦	!
ולפלגו ברואין מומין דעלמא											ז	◊
בכור שנפל לבור אצטריכא ליה, סלקא דעתך אמינא: משום צער בעלי חיים לערים ולסקיה, כרבי יהושע, קא משמע לן.											!	◊
אי הכי לא ישחוט? לא יעלה וישחוט מבעי ליה.											ז	
לא צריכא דעבר ואסקיה, סלקא דעתך אמינא לשחטיה, קא משמע לן.											!	◊
לשחטיה? הא תם הוא											ז	
לא צריכא, דנפל ביה מומא.											!	◊
והא מוקצה הוא											ז	
אלא דנפל ביה מום עובר מערב יום טוב, והשתא הוה ליה מום קבוע. מהו דתימא: דדעתיה עלויה ונשחטיה, קא משמע לן.											!	◊
בכור תם שנפל לבור, רבי יהודה הנשיא אומר: ירד מומחה ויראה, אם יש בו מום - יעלה וישחוט, ואם לאו - לא ישחוט.	תנו רבנן: [רבי יהודה הנשיא]										■	■
אין רואין מומין ביום טוב.	אמר לו רבי שמעון בן מנסיא: הרי אמרן [רשב"י]										■	■
כי צד?											■	■
גולד בו מום מערב יום טוב - אין מבקרין אותו ביום טוב	[רבי שמעון]										■	■
גולד בו מום ביום טוב, רבי שמעון אומר: אין זה מן המוכן	[רבי שמעון]										■	■
שאם גולד הוא ומומו עמו שזה מן המוכן.	ושוין: [ר"י ור"ש]										■	■
גולד הוא ומומו עמו - מבקרין אותו ביום טוב לכתחלה.	דרש רבה בר רב הונא:										■	◊
אם עבר ובקרו - מבוקר	אמר ליה רב נחמן: אבא תני:										■	ז
ואת אמרת מבקרין אותו לכתחלה?											ז	
כותיה דרבה בר רב הונא מסתברא,	אביי:										■	◊
מדקתני תלתא בבי:											■	◊
גולד בו מום מערב יום טוב - אין מבקרין אותו ביום טוב.											■	■
לכתחלה הוא דלא, הא דיעבד - שפיר דמי.											■	■
גולד בו מום ביום טוב, רבי שמעון אומר: אין זה מן המוכן											■	■
דאפילו דיעבד נמי לא.											■	■
ושוין שאם גולד ומומו עמו שזה מן המוכן	והדר תני:										■	■
דאפילו לכתחלה נמי.											■	■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ביצה-אין צדין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בין שנולד בו מום מערב יום טוב, ובין שנולד בו מום ביום טוב, חכמים אומרים: אין זה מן המוכן	והא כי אתא רב אושעיא, אתא ואייתי מתניתא בדיה: [חכמים]											◇
ואלא קשיא הך												◇
ההיא אדא בר אוכמי היא, דמשבש ותני.												◇
מתניתין נמי דייקא	רב נחמן בר יצחק:											■
כל שאין מומו ניכר מערב יום טוב - אין זה מן המוכן.	דקתני: רבי שמעון:											■
מאי אין מומו ניכר?												^
אילמא שאין מומו ניכר כלל												!
פשיטא, צריכא למימר?												‡
אלא - דלא אתחזי לחכם מערב יום טוב אם מום קבוע אם מום עובר.												!
קתני מיהת אין זה מן המוכן												■
שמע מינה.												■
יש מוקצה לחצי שבת או אין מוקצה לחצי שבת?	בעי מיניה [רב] הלל מרבא:											◇
היכי דמי												^
אי דאחזי בין השמשות												!
אחזי												‡
אי דלא אחזי												!
לא אחזי												‡
לא צריכא, דאחזי והדר אדחי, והדר אחזי,												◇
מאי?												^
יש מוקצה.	אמר ליה: [רבא]											!
ושוין שאם נולד ומומו עמו שזה מן המוכן.	איתיביה:											‡
ואמאי? נימא: האי בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמה, אתיליד ליה - אדחי ליה, אחזייה לחכם - אשתרי ליה												‡
כגון דיתבי דיניי התם.	אבוי ואיתימא רב ספרא:											!
אין מוקצה לחצי שבת.	איכא דאמרי, אמר ליה: [רבא]											!
לימא מסייע ליה:												■
ושוין שאם נולד ומומו עמו שזה מן המוכן.	[תנן]											■
והא בכור מעיקרא הוה חזי אגב אמה, אתיליד ליה - אדחי ליה, אחזייה לחכם - אשתרי ליה.												■
כגון דיתבי דיניי התם.	אבוי ואיתימא רב ספרא:											‡
היה אוכל בענבים והותיר, והעלן לגג לעשות מהן צמוקין. בתאנים והותיר והעלן לגג לעשות מהן גרוגרות - לא יאכל מהן עד שיזמין מבעוד יום. וכן אתה מוצא באפרסקין, ובחבושין, ובשאר כל מיני פירות.	תא שמע:											!
היכי דמי?												^

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:
--	-----------

ביצה-אין צדין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי דחזו										!	!	כו:
למה ליה הזמנה?				⚡						!		כו:
אי דלא חזו										!	!	כו:
כי אזמין להו מאי הוי?				⚡						!		כו:
וכי תימא דלא ידע אי חזו אי לא חזו										!	!	כו:
מוקצה שיבש, ואין הבעלים מכירין בו - מותר.	והאמר רב כהנא:			⚡						!		כו:
אלא לאו דחזו ואדחו והדר אחזו, ואי אמרת אין מוקצה - למה להו הזמנה?										!	!	כו:
אלא מאי - יש מוקצה? כי אזמין להו מאי הוי?										⚡		כו:
לא צריכא דאחזו ולא אחזו, דאיכא אינשי דאכלי ואיכא אינשי דלא אכלי. אזמין - גלי דעתיה, לא אזמין - לא גלי דעתיה.										!		כו:
מפולין ועדשים דהא פולין ועדשים מעיקרא חזו לכוס, שדינהו בקדרה - אדחו להו, גמר בשוליייהו - חזו להו.	רבי זירא: תא שמע:									!	!	כו: